



مرکز مجازات امام صادق علیه السلام

سیوطی

جلسه (۱۶۱) ۵۷

استاد: وافى یزدى

موضوع: اعراب فعل

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

۱. فعل مضارعى که عوامل ناصب و جازم ندارد مرفوع است.

۲. «لن، کی، ان، اذن» نواصب فعل مضارع هستند.

۳. کلمه «ان» در صورتى که بعد از ماده «علم» قرار گیرد حتماً مخففه از مثقله است، در صورتى که بعد از ماده «ظن» بیاید دو وجهی است.

۳. به سه شرط، «اذن» نصب می دهد:

الف: فعل مستقبل باشد

ب: فعل متصل به «اذن» باشد

ج: کلمه «اذن» در اول جمله باشد

۴. موارد اضممار وجوبی «ان»:

الف: بعد از کان منفی که با «ل» وجود بیاید

ب: بعد «او» که به معنی «حتی» یا «الا» است

ج: بعد از «حتی» که بر سر فعل به معنی استقبال یا موول به استقبال است

د: بعد از «فاء» جواب نفی یا طلب محض. (امر، نهی، دعا، استفهام، عرض، تحضیض، تمنی)

در صورتى که نفی نقض شود به معنی مثبت یا با «الا» «ان» در تقدیر نیست.

ه: بعد از «واو» به معنی «مع»

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv